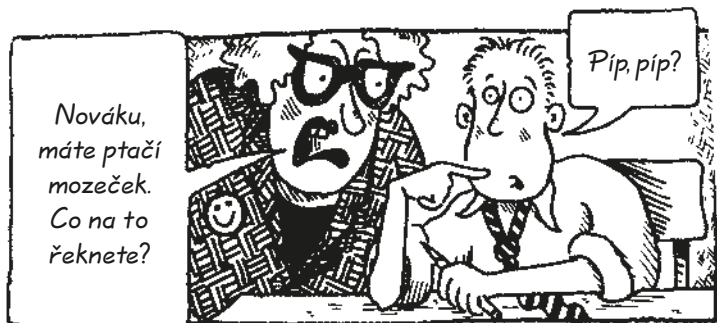

Tupá zvířata?

Tak kolik inteligence tedy živočichové pobrali? A jak dobré jsou jejich smysly v porovnání s našimi? Nikomu není příjemná myšlenka, že by mohlo být zvíře chytrější než on. To je také důvod, proč se celé generace učitelů uchylovaly ke sžíravému zesměšňování.

Ale je to opravdu tak špatné, když vám váš učitel matematiky řekne: „Máte koňský mozek“? Rozhodněte se sami, až si o tom přečtete příběh.

Chytrý Hans

Berlín, Německo, 1904

Lidé stáli plni očekávání. Kolem šuměly vzrušené hlasy. Starší paní Schmidtovou už bolely nohy, a tak se obrátila na svoji mladší přítelkyni slečnu Steinovou a zašeptala: „On se snad nikdy neobjeví!“

„Ale ovšemže přijde!“ řekla slečna Steinová. „Jen počkejte, vždycky se objevuje v tuto dobu. A je pravda, co se říká – opravdu umí počítat. Proto mu také říkají Chytrý Hans.“

„Jak je to možné?“ zeptala se paní Schmidtová pochybovačně. „Podle mne koně nedovedou počítat jako lidé – aspoň ne ve skutečnosti.“

„Tehle ale počítá – a lépe než někteří z nás. Říká se, že Wilhelm Von Osten, jeho majitel, byl učitelem ve škole. Když odešel na penzi, začal místo dětí učit koně.“

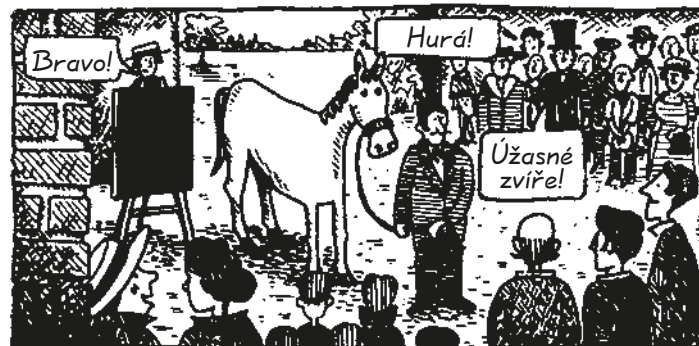
„Ale jděte! Proč by to dělal?“

„Tvrdí, že koně jsou stejně chytrí jako děti a navíc se lépe učí. Dokonce prý postavil pro koně speciální učebnu. Představte si, že Wilhelm občas na Hanse strašně křičí, když udělá chybu. Někdy dokonce vezme bič.“

Paní Schmidtová smíchy zakdákala jako stará slepice. „Můj učitel byl také takový.“

„Psst!“ zasyčel na ně muž, který stál vedle.

Na prostranství uprostřed přivedli Hanse. Lidé natahovali krky, aby lépe viděli, a všude kolem se ozývaly obdivné výkřiky.

„Ten je ale krásný,“ zašeptala paní Schmidtová své přítelkyni. „Kdo jsou ti lidé kolem něho?“

„Hlavouni z vyšší společnosti. Von Osten zaslal vládě dopis, ve kterém žádal, aby byl kůň přezkoušen a odborníci potvrdili jeho schopnosti. Vláda tedy vyslala za tímto účelem komisi.“ Jeden z mužů postavil před Hanse něco, co se velmi podobalo školní tabuli.

„Jste připraveni?“ otázal se profesor Carl Stumpf svých kolegů v komisi.